

หลักการและทฤษฎี ความมั่นคงปลอดภัย

หทัยพันธุ์ สุนทรนิมิตร
Suan Sunandha Rajabhat University

Unit 1

ความหมาย บทบาท หน้าที่ของการ
รักษาความมั่นคงปลอดภัย

บทที่ 1

ความหมาย บทบาท หน้าที่ของการรักษาความมั่นคงปลอดภัย

บทนำ

เมื่อวิทยาการตำรวจพัฒนาขึ้น หน่วยงานของรัฐเริ่มมีบทบาทสำคัญในการสืบสวนอาชญากรรม นำไปสู่ความร่วมมือที่เพิ่มขึ้นระหว่างหน่วยงานของรัฐในการสืบสวนอาชญากรรมต่าง ๆ รวมถึงติดตามจับกุมผู้ต้องสงสัย กระบวนการปฏิบัติงานได้เกิดขึ้นพร้อม ๆ กันกับวิวัฒนาการของการบังคับใช้กฎหมาย ด้วยเหตุนี้ หน่วยงานเอกชนได้เปลี่ยนแนวทางดำเนินงานจากการสืบสวนอาชญากรรมมาสู่การมุ่งเน้นการป้องกันอาชญากรรม การเปลี่ยนแปลงนี้นำไปสู่การใช้บริการการรักษาความปลอดภัยภาคเอกชนเพิ่มมากขึ้นเพื่อปกป้องทรัพย์สินและรักษาความสงบเรียบร้อย ซึ่งในปัจจุบัน ต้องยอมรับว่า พนักงานรักษาความปลอดภัยเป็นองค์ประกอบหลักในการรักษาความมั่นคงปลอดภัยภาคเอกชน อย่างไรก็ตาม มาตรการป้องกันอื่น ๆ มีอะไรบ้าง? ใครเป็นผู้ให้บริการ? ใครเป็นผู้รับผิดชอบในการวางแผนและดำเนินการ? บทบาทของเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยเอกชนและเจ้าหน้าที่รัฐมีการทับซ้อนกันและแตกต่างกันอย่างไร? ก่อนที่จะสามารถตอบคำถามเหล่านี้ มีความจำเป็นที่จะต้องให้ความหมายและกำหนดบทบาทของการรักษาความมั่นคงปลอดภัยเอกชนให้ชัดเจนเสียก่อน

ความหมาย และบทบาทของการรักษาความมั่นคงปลอดภัย

Fischer, Halibozek, และ Walters (2018, p. 38) ได้ให้คำนิยามความมั่นคงปลอดภัยว่า หมายถึง “สภาพแวดล้อมที่มั่นคงและคาดการณ์ได้ที่ทำให้บุคคลหรือองค์กรสามารถดำเนินงานได้อย่างต่อเนื่องโดยไม่มีการหยุดชะงัก เกิดอันตราย โดยปราศจากความกลัว การรบกวน หรือการบาดเจ็บ” โดยที่ความมั่นคงปลอดภัยดังกล่าวอาจเป็นการให้บริการจากกองกำลังทหาร จากหน่วยงานที่บังคับใช้กฎหมาย จากบุคคลหรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง หรือจากองค์กรเอกชนที่จัดตั้งขึ้นเพื่อให้บริการด้านความมั่นคงปลอดภัยโดยเฉพาะ เป็นต้น อาทิ เจ้าหน้าที่ตำรวจ เป็นเจ้าหน้าที่รัฐที่ได้รับงบประมาณสนับสนุนจากภาครัฐและมีหน้าที่รับผิดชอบรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยของประชาชน ในขณะที่ หน่วยงานรักษาความมั่นคงปลอดภัยเอกชนนั้นให้บริการเพื่อปกป้อง คุ้มครอง ให้ความปลอดภัยต่อบุคคลหรือทรัพย์สินขององค์กรที่ว่าจ้าง

ภาพ 1.1 เจ้าหน้าที่ตำรวจมีหน้าที่ในการปกป้องชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน รวมไปถึงการควบคุมการจราจรและกลุ่มมวอลชนในกรณีที่มีการจัดกิจกรรมสาธารณะ อาทิ การเดินพาเหรดหรืองานแสดงดนตรี

โดยทั่วไป การรักษาความมั่นคงปลอดภัยแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทหลัก คือ การรักษาความมั่นคงปลอดภัยสาธารณะ (Public security) และการรักษาความมั่นคงปลอดภัยภาคเอกชน (Private security) โดยหน่วยงานของภาครัฐให้บริการรักษาความมั่นคงปลอดภัยด้วยเงินงบประมาณสนับสนุนจากรัฐบาลหรือองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อประโยชน์สาธารณะ ในขณะที่หน่วยงานเอกชนให้บริการการรักษาความมั่นคงปลอดภัยแก่ผู้ว่าจ้างหรือลูกค้าโดยมีค่าธรรมเนียมนั่นเอง

การรักษาความมั่นคงปลอดภัยสาธารณะ เป็นความรับผิดชอบของภาครัฐในการปกป้องพลเมือง องค์กร และสถาบันที่สำคัญ จากภัยคุกคามต่อชีวิตความเป็นอยู่และทรัพย์สิน โดยหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการให้บริการรักษาความมั่นคงปลอดภัยนั้นได้รับเงินงบประมาณสนับสนุนจากรัฐเพื่อสาธารณประโยชน์ หน้าที่ของฝ่ายรักษาความมั่นคงปลอดภัยสาธารณะ ได้แก่ การป้องกันอาชญากรรมและการกระทำความผิดทางอาญาต่าง ๆ การช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรม การรวบรวมพยานหลักฐานและการตั้งข้อหาทางอาญา การจับกุมหรือควบคุมตัวอาชญากรหรือผู้ต้องสงสัยที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรม การสืบสวนอาชญากรรม การดำเนินการตรวจค้นและขอหมายจับ ยึดหลักฐาน และการเป็นพยานในชั้นศาล ตัวอย่างเช่น เจ้าหน้าที่ตำรวจปฏิบัติหน้าที่ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ปกป้องชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนและบังคับใช้กฎหมาย ในขณะที่

ตำรวจตระเวนชายแดนปฏิบัติหน้าที่เช่นเดียวกับเจ้าหน้าที่ตำรวจทั่วไปแต่สามารถปฏิบัติหน้าที่เป็นกำลังเสริม แทนการใช้กำลังทหารในการรักษาความสงบตามแนวตะเข็บชายแดน ส่วนเจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยมีหน้าที่รักษาความมั่นคงปลอดภัยของสถานที่ราชการ งานป้องกันและระงับอัคคีภัย และสาธารณภัยต่าง ๆ เป็นต้น

ภาพ 1.2 บริษัททหารเอกชน (Private Military Company หรือ PMC) ซึ่งให้บริการทางทหาร เป็นที่ต้องการสูงมากในปัจจุบัน โดยเฉพาะช่วงสงครามยูเครน ซึ่งมีรายได้เฉลี่ยสูงถึง 2,000 ดอลลาร์สหรัฐต่อวัน (70,000 บาท) (Debusmann Jr., 2022)

การรักษาความมั่นคงปลอดภัยเอกชน หมายถึง “การรักษาความมั่นคงปลอดภัยโดยภาคเอกชนเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่ในการปกป้องบุคคล ทรัพย์สิน และข้อมูล ดำเนินการสืบสวน และปกป้องทรัพย์สินขององค์กร” (Lee, 2021) แม้ว่าคำว่า “การรักษาความมั่นคงปลอดภัยภาคเอกชน” ได้ถูกนำมาใช้กันอย่างแพร่หลาย แต่ในปัจจุบันก็ยังไม่มีความชัดเจนที่เป็นที่ยอมรับและเหมาะสมร่วมกัน รายงาน RAND (Kakalik & Wildhorn, 1971) ได้ให้ความหมายการรักษาความปลอดภัยภาคเอกชน รวมถึงกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการปกป้อง (protection) และการป้องกันการสูญเสีย (loss prevention) ทั้งหมด ที่ไม่ได้รับผิดชอบโดยหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายของภาครัฐ รวมถึง “เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยเอกชน พนักงานรักษาความปลอดภัย และเจ้าหน้าที่อารักขาบุคคลสำคัญ องค์กรเอกชนทุกประเภทและบุคคลที่ให้บริการที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงปลอดภัยทั้งหมด

รวมถึงหน้าที่ด้านการสอบสวน เวย์ยาม ลาดตระเวน การเตือนภัย และการขนส่งด้วยยานพาหนะหุ้มเกราะ” (Fischer, Halibozek, & Walters, 2018)

นอกจากนี้ รายงาน RAND ยังแยกความแตกต่างระหว่างเจ้าหน้าที่รัฐกับเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยเอกชนอย่างชัดเจนว่าต้องเป็นพนักงานขององค์กรหรือผู้ประกอบการเอกชนที่ “แสวงหาผลกำไร” แทนที่จะเป็นหน่วยงานไม่แสวงหาผลกำไรหรือหน่วยงานของรัฐ โดยคำจำกัดความของ National Advisory Committee on Criminal Justice Standards and Goals (1976) ระบุว่า การรักษาความมั่นคงปลอดภัยเอกชน หมายถึงบุคคลที่ประกอบอาชีพอิสระด้านความปลอดภัยหรือหน่วยงานธุรกิจและองค์กรที่ได้รับการว่าจ้างจากเอกชนเพื่อให้บริการที่เกี่ยวข้องกับการรักษาความมั่นคงปลอดภัยแก่ลูกค้าเฉพาะกลุ่มโดยมีค่าธรรมเนียมหรือค่าบริการตอบแทน หรือรักษาความมั่นคงปลอดภัยให้กับบุคคลหรือองค์กรที่ว่าจ้างเอกชนนั้น ๆ หรือเพื่อปกป้องตนเอง เพื่อปกป้องบุคลากรขององค์กร ทรัพย์สินส่วนตัว หรือผลประโยชน์อื่น ๆ จากภัยอันตรายต่าง ๆ”

บทบาทของเจ้าหน้าที่รักษาความมั่นคงปลอดภัยคือการปกป้อง (Protection) ป้องกัน (Prevention) และตรวจจับ (Detection)

บทบาทในการปกป้องโดยทั่วไปคือการปกป้องผู้คน ทรัพย์สิน และข้อมูลจากภัยคุกคามและการรุกรานทั้งจากภายในและภายนอก อาทิ เจ้าหน้าที่ตำรวจหรือหน่วยงานที่บังคับใช้กฎหมายมีการร่วมมือกับชุมชนเพื่อรักษากฎหมายและความสงบเรียบร้อย ปกป้องชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ป้องกันอาชญากรรม ลดความหวาดกลัวต่ออาชญากรรมในหมู่ประชาชน และพัฒนาคุณภาพชีวิตสำหรับทุกคนในชุมชน

บทบาทในการป้องกันของการรักษาความมั่นคงปลอดภัยคือการพยายามป้องกันการเกิดขึ้นของกิจกรรมที่จะสร้างอันตรายต่อบุคคล ทรัพย์สิน และข้อมูล โดยเป้าหมายของการป้องกันอาจจะบรรลุได้ด้วยแผนการจัดการความมั่นคงปลอดภัยที่อาศัยการรวบรวมข้อมูลผ่านหน่วยข่าวกรอง การใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ขั้นสูง เช่น กล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยที่มีทักษะสูง และอุปกรณ์สื่อสาร เช่น ระบบไร้สายต่าง ๆ เป็นต้น โดยสามารถยกตัวอย่างได้ดังนี้

1. อันตรายต่อบุคคล เกี่ยวข้องกับการโจมตีด้วยอาวุธ การลักพาตัว การจี้ การลอบสังหาร การฆาตกรรม การข่มขืน ฯลฯ
2. การโจมตีต่อทรัพย์สิน เกี่ยวข้องกับการโจรกรรม การปล้นทรัพย์ การลอบวางเพลิง การก่อวินาศกรรม และการทิ้งระเบิด ฯลฯ
3. การจารกรรมหรือภัยคุกคามทางไซเบอร์ เป็นรูปแบบทั่วไปของภัยอันตรายที่มีต่อการรักษาความมั่นคงปลอดภัยข้อมูลที่มีมูลค่าและเป็นกรรมสิทธิ์ส่วนบุคคล

บทบาทในการตรวจจับกล่าวรวมถึงการตรวจพบภัยอันตรายและการก่อกวนที่มุ่งทำลายชีวิต ทรัพย์สิน และข้อมูล ทั้งนี้ การตรวจพบบุคคลที่มีเจตนาร้าย อาวุธ กระสุน วัตถุระเบิด และวัตถุอันตรายแต่เนิ่น ๆ อาจป้องกันเหตุอันตรายร้ายแรงได้

การรักษาความมั่นคงปลอดภัยจะมีประสิทธิภาพสูงสุดก็ต่อเมื่อสามารถตรวจพบอาชญากรรมตั้งแต่ขั้นตอนการวางแผน เช่น เมื่ออาชญากรรวมตัวกันในพื้นที่และวางแผนที่จะก่ออาชญากรรม เมื่อเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยตรวจพบการปรากฏตัวหรือการเคลื่อนไหวที่ผิดปกติ มีการติดตามเฝ้าดูกิจกรรม จนสามารถรับทราบถึงเจตนาของการก่อการ และรายงานเหตุการณ์ดังกล่าวต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจในทันที ในสถานการณ์เช่นนี้ บทบาทการตรวจจับของเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยจะสามารถช่วยป้องกันอาชญากรรมไม่ให้เกิดขึ้นได้เป็นอย่างดี

การคุ้มครองชีวิตและทรัพย์สินจากภัยอันตราย

ภัยอันตราย (hazards) แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ ภัยอันตรายที่มนุษย์สร้างขึ้นหรือมีสาเหตุมาจากมนุษย์ และภัยอันตรายที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ โดยภัยธรรมชาติอาจรวมถึงไฟไหม้ ฟ้าผ่า อุทกภัย แผ่นดินไหว และภัยธรรมชาติอื่น ๆ ที่อาจส่งผลให้เกิดเหตุการณ์ อาทิ อาคารถล่ม อุปกรณ์หรือเครื่องจักรขัดข้อง อุบัติเหตุ และอันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สิน และเป็นที่สังเกตว่า โดยส่วนใหญ่ เหตุการณ์ไฟไหม้มักเกิดจากฝีมือมนุษย์โดยตั้งใจหรือไม่ตั้งใจก็ตาม ในขณะที่ ภัยอันตรายที่มนุษย์สร้างขึ้นอาจรวมถึงการก่ออาชญากรรมต่อบุคคล (เช่น การปล้นหรือการข่มขืน) หรืออาชญากรรมต่อทรัพย์สิน (การโจรกรรมและการฉกฉวย การฉ้อฉล และการลักขโมย) นอกจากนี้ มนุษย์ยังเป็นตัวการสำคัญในการสร้างปัญหาความมั่นคงปลอดภัยอื่น ๆ เช่น การจารกรรมและการก่อวินาศกรรม การก่อจลาจล การขู่วางระเบิด อัคคีภัย และอุบัติเหตุ อีกด้วย

ระดับของภัยอันตรายจะมีความแตกต่างกันขึ้นอยู่กับลักษณะของสถานที่ตั้ง ภัยคุกคามจากเหตุไฟไหม้หรือการระเบิดจะพบได้มากที่สุด ในโรงงานสารเคมี โอกาสที่จะเกิดการสูญเสียจากการขโมยของในร้านค้าหรือการโจรกรรมภายในจะพบได้มากที่สุดในร้านค้าปลีก โดยตามหลักการแล้วองค์กรหรือสถานที่แต่ละแห่งต้องได้รับการป้องกันอันตรายอย่างครบถ้วน แต่ในทางปฏิบัติ ระบบป้องกันจะเน้นไปที่การป้องกันภัยอันตรายรูปแบบใดแบบหนึ่งเป็นการเฉพาะ

บางองค์กรให้ความสำคัญต่อการป้องกันอุบัติเหตุและความปลอดภัยเป็นพิเศษ สาเหตุเนื่องจากเป็นสถานประกอบการที่ถูกกำหนดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน ตาม ‘พระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. 2554’ ด้วยเหตุนี้ สถานประกอบการที่ถูกกำหนดไว้ในบัญชีท้าย ‘กฎกระทรวง การจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน บุคลากร หน่วยงาน หรือคณะบุคคลเพื่อดำเนินการด้านความปลอดภัยในสถานประกอบการ พ.ศ. 2565’ จะต้องมีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานที่มีหน้าที่

รับผิดชอบด้านความมั่นคงปลอดภัยอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ อาทิ โรงงานอุตสาหกรรมขนาดใหญ่เกี่ยวกับปิโตรเลียมหรือปิโตรเคมี จะต้องมีความปลอดภัยเฉพาะเพิ่มเติมเวลา อย่างไรก็ตาม ในสถานประกอบการทั่วไปส่วนใหญ่ การป้องกันอัคคีภัยและอุบัติเหตุเป็นส่วนหนึ่งของความรับผิดชอบของแผนกรักษาความมั่นคงปลอดภัย

หน้าที่การรักษาความมั่นคงปลอดภัย

โดยทั่วไป หน้าที่หลักของการรักษาความมั่นคงปลอดภัย คือการปกป้องชีวิต ทรัพย์สิน และปกป้องข้อมูลจากภัยอันตราย การปกป้องชีวิตของผู้คนเป็นความรับผิดชอบหลักที่สำคัญที่สุดของเจ้าหน้าที่รักษาความมั่นคงปลอดภัย ซึ่งสามารถทำได้หลายวิธี เช่น การลาดตระเวน การระบุอันตราย และการควบคุมการเข้าถึง การใช้อุปกรณ์ความปลอดภัยเพื่อคุ้มกันประชาชนที่ตกอยู่ในอันตรายก็เป็นส่วนหนึ่งของความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่รักษาความมั่นคงปลอดภัยเช่นกัน

หน้าที่ ๆ สำคัญอีกประการหนึ่งของเจ้าหน้าที่รักษาความมั่นคงปลอดภัยคือการปกป้องพื้นที่และวัสดุหรืออุปกรณ์ที่จัดเก็บในสถานที่ใดที่หนึ่ง การระบุอันตรายระหว่างการลาดตระเวน ตามด้วยการรายงานอย่างรวดเร็วจะช่วยป้องกันภัยพิบัติ ตัวอย่างเช่น ไฟไหม้สามารถทำลายตัวอาคารได้หากตรวจพบไม่ทันเวลา ในทำนองเดียวกัน วัสดุและอุปกรณ์อาจถูกลักขโมยได้ หากสถานที่นั้น ๆ ไม่มีระบบรักษาความมั่นคงปลอดภัยหรือเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย

การปกป้องข้อมูลมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งโดยเฉพาะในยุคดิจิทัล การรักษาความลับที่เรียกว่า ‘ข้อมูลสำคัญ’ หรือ ‘ข้อมูลลับ’ (Confidentiality) เป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งในโลกธุรกิจ โดยเจ้าหน้าที่รักษาความมั่นคงปลอดภัยทางข้อมูล เป็นเสมือนผู้ที่ถือกุญแจไปยังส่วนต่าง ๆ ของอาคารที่ผู้อื่นไม่สามารถเข้าไปได้ ด้วยเหตุนี้ หน้าที่ของเจ้าหน้าที่รักษาความมั่นคงปลอดภัยทางข้อมูลคือการจำกัดการเข้าถึงข้อมูลที่จะเก็บเป็นความลับหรือสำหรับใช้ในองค์กรเท่านั้นจากบุคคลภายนอก ทั้งนี้ ข้อมูลสำคัญสามารถถูกเข้าถึงหรือทำลายได้หลายวิธี ดังนั้น เจ้าหน้าที่รักษาความมั่นคงปลอดภัยมีหน้าที่ในการพบบุคคลภายนอกผ่านพื้นที่หวงห้าม และตรวจสอบให้แน่ใจว่าบุคคลเหล่านี้ไม่สามารถเข้าถึงที่ ๆ เก็บรักษาข้อมูลสำคัญไว้ได้ อย่างไรก็ตาม กรณีที่ข้อมูลที่เป็นความลับเกิดการรั่วไหลขึ้น เจ้าหน้าที่รักษาความมั่นคงปลอดภัยก็สามารถแจ้งต่อผู้บังคับบัญชาเพื่อลดการสูญเสียทันที

หลักปฏิบัติและขั้นตอนการรักษาความมั่นคงปลอดภัยครอบคลุมกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อกำจัดหรือลดภัยอันตรายที่อาจเกิดขึ้น (การสูญเสีย ความเสียหาย หรือการบาดเจ็บ) ซึ่งมาตรการป้องกันโดยทั่วไปอาจรวมถึงแต่ไม่จำกัดเฉพาะดังต่อไปนี้

1. การป้องกันอาคารและปริมาตรโดยใช้เครื่องกัน รั้ว กำแพง ประตู ช่องเปิดที่มีการป้องกัน แสงสว่าง และการตรวจตรา (ยามรักษาการณ์)

2. การควบคุมการบุกรุกและการเข้าออกด้วยวิธีรักษาความปลอดภัยของประตูและหน้าต่าง ล็อคและกุญแจ คอนเทนเนอร์สำหรับการรักษาความปลอดภัย (ตู้เอกสาร ตู้เซฟ และห้องนิรภัย) ระบบสำหรับการระบุผู้มาติดต่อธุระและพนักงาน การควบคุมพัสดุ การรักษาความปลอดภัยที่จอดรถและการควบคุมการจราจร การตรวจจับ ยามรักษาการณ์ และสายตรวจลาดตระเวน
3. ระบบเตือนภัยและเฝ้าระวัง
4. การป้องกันและควบคุมอัคคีภัย ได้แก่ โปรแกรมอพยพและตอบโต้อัคคีภัย ระบบดับเพลิง และระบบเตือนภัย
5. การวางแผนฉุกเฉินและภัยพิบัติ
6. การคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา/ข้อมูล
7. การป้องกันการโจรกรรมและการลักขโมยโดยวิธีการคัดกรองบุคลากร การตรวจสอบประวัติ การควบคุมกระบวนการ และการตรวจสอบโพลีกราฟ (polygraph) หรือเครื่องจับเท็จ และ PSE (psychological stress evaluator) (ผู้ประเมินความเครียดทางจิตวิทยา)
8. การป้องกันอุบัติเหตุและความปลอดภัย
9. การบังคับใช้กฎหมาย ข้อบังคับ และนโยบายที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรมหรือการสูญเสีย

นอกเหนือจากหน้าที่การป้องกันการสูญเสียขั้นพื้นฐานเหล่านี้แล้ว บริการรักษาความปลอดภัยเอกชนในบางสถานการณ์ยังอาจให้บริการรถหุ้มเกราะและบริการจัดส่งติดอาวุธ บริการอารักขาบุคคลสำคัญหรือบอดีการ์ด การให้คำปรึกษาด้านการจัดการ การให้คำปรึกษาด้านความมั่นคงปลอดภัย และการป้องกันที่มีรูปแบบเฉพาะอื่น ๆ

ตาราง 1.1 กิจกรรมทั่วไปของการรักษาความมั่นคงปลอดภัยเอกชน

1. การสังเกตและรายงานกิจกรรมที่ผิดกฎหมาย
2. การป้องกันและตรวจจับการโจรกรรมหรือการลักขโมยสินค้า เงิน หรือสิ่งของมีค่าอื่น ๆ
3. การปกป้องบุคคลหรือทรัพย์สิน
4. การควบคุมการเข้าถึงสถานที่ที่ได้รับการคุ้มครองป้องกัน
5. การเคลื่อนย้ายผู้ต้องสงสัยอย่างปลอดภัย
6. การบังคับกฎหมาย เช่น การควบคุมตัวบุคคล หรือการเข้าจับกุมผู้ต้องสงสัย
7. การให้บริการสุนัขสำหรับเฝ้าสถานที่หรือตรวจจับอุปกรณ์หรือสิ่งผิดกฎหมาย

การให้บริการการรักษาความมั่นคงปลอดภัยในปัจจุบัน

ในปัจจุบัน การรักษาความปลอดภัยเอกชนมีบทบาทในการปกป้องทรัพย์สินทั้งของภาครัฐและเอกชน ซึ่งไม่ว่าจะมุ่งเน้นไปที่ภาคเอกชน ภาครัฐ หรือประชาชน การรักษาความมั่นคงปลอดภัยมีการใช้มาตรการทั้งภายในและภายนอก ในการปกป้องบุคลากรและทรัพย์สินทางกายภาพ เช่น ประตูควบคุมการเข้าออก ไฟส่องสว่างในลานจอดรถ หรือระบบเตือนภัย ซึ่งโดยทั่ว ๆ ไป จะนึกถึงเจ้าหน้าที่ ๆ ทำหน้าที่ปกป้องทรัพย์สินและดำเนินการสืบสวน โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย คนขับรถหุ้มเกราะ หรือแม่แต่กองกำลังทหารเอกชน ถึงกระนั้น บางส่วนก็เกี่ยวข้องกับ ความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ (Cyber security) ซึ่งก็คือ การปกป้องข้อมูลคอมพิวเตอร์ ระบบข้อมูลสารสนเทศ หรือข้อมูลบนอินเทอร์เน็ต (Lee, 2021)

ภาพ 1.3 ผลร้ายของอาชญากรรมไซเบอร์มักนำไปสู่ความเสียหายทางการเงินและการสูญเสียชื่อเสียงต่อธุรกิจและบุคคล ยิ่งไปกว่านั้น ยังส่งผลกระทบต่อสังคมในหลายด้าน ๆ อาทิ ปัญหาหนี้สิน

ผู้ประกอบการให้บริการรักษาความมั่นคงปลอดภัยโดยทั่วไปที่มีขนาดเล็ก จะมีความเชี่ยวชาญในประเภทการให้บริการที่มีรูปแบบเฉพาะเสนอให้กับลูกค้า ยิ่งขนาดองค์กรผู้ให้บริการด้านความมั่นคงปลอดภัยมีขนาดใหญ่เท่าใด ก็ยิ่งมีโอกาที่จะให้บริการด้านความปลอดภัยอย่างเต็มรูปแบบมากขึ้นเท่านั้น ประเภทหลัก ๆ ของบริการเหล่านี้ ได้แก่ เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย ให้

คำปรึกษาด้านความมั่นคงปลอดภัย การสืบสวน การตอบสนองการเตือนภัย และบริการจัดส่งทรัพย์สินด้วยรถหุ้มเกราะนิรภัย เป็นต้น

อีกทั้ง นโยบายของรัฐบาลในปัจจุบัน เช่น การส่งเสริม “Smart City” หรือเมืองอัจฉริยะของภาครัฐที่มุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสภาพแวดล้อมในพื้นที่เมืองให้มีความน่าอยู่ ปลอดภัย จึงทำให้หน่วยงานภาครัฐได้ดำเนินการติดตั้งกล้องวงจรปิดในสถานที่ต่าง ๆ นำไปสู่การเพิ่มความต้องการของเจ้าหน้าที่ ๆ มีความเชี่ยวชาญด้านความมั่นคงปลอดภัย และบริการด้านความมั่นคงปลอดภัยด้านอื่น ๆ อาทิ การจัดการเงินสดและทรัพย์สิน การจัดการความปลอดภัยไซเบอร์ การให้บริการคำปรึกษาด้านความปลอดภัย และการฝึกอบรมด้านความปลอดภัย อย่างไรก็ตาม แม้ว่าจะเทคโนโลยีจะพัฒนาขึ้นอย่างรวดเร็วเพียงใดก็ตาม การให้บริการเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย ก็ยังคงเป็นที่ต้องการในปัจจุบัน ทั้งนี้ เป็นเพราะว่า ผู้คนและบริษัทเอกชนต่าง ๆ ก็ยังมีความเชื่อว่า เทคโนโลยีหรือเครื่องมือในการรักษาความมั่นคงปลอดภัยอย่างเดียวนั้นยังไม่เพียงพอ

บทสรุป

บทบาทและหน้าที่ของการรักษาความมั่นคงปลอดภัยและป้องกันการสูญเสียมักจะหลากหลาย แต่ก็มีเป้าหมายร่วมกันตามที่กล่าวไว้ข้างต้น แม้คำจำกัดความของการรักษาความมั่นคงปลอดภัยยังได้รับการถกเถียงกัน แต่สิ่งที่สำคัญที่สุดคือความชัดเจนในเรื่องของการปกป้องชีวิตทรัพย์สิน และข้อมูล การให้บริการรักษาความมั่นคงปลอดภัยมุ่งเน้นไปที่การคุ้มครองทั้งสถานที่ส่วนบุคคลและสาธารณะ ในขณะที่หน่วยงานบังคับใช้กฎหมายของมีหน้าที่ปกป้องผลประโยชน์ของภาครัฐและประชาชน การรักษาความมั่นคงปลอดภัยเอกชนจะปกป้องผลประโยชน์ที่เฉพาะเจาะจงไม่ว่าจะเป็นของส่วนรวมหรือส่วนบุคคล

อย่างไรก็ตาม ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงปลอดภัย ไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานภาครัฐองค์กรบังคับใช้กฎหมายของรัฐ หน่วยงานบังคับใช้กฎหมายท้องถิ่น หรือหน่วยงานความมั่นคงปลอดภัยเอกชน จะต้องเรียนรู้ที่จะทำงานร่วมกันและใช้ทรัพยากรที่จำเป็นร่วมกัน ในการต่อสู้กับภัยคุกคามที่เกิดจากการโจมตีของผู้ไม่ประสงค์ดีหรือผู้ก่อการร้ายให้ประสบความสำเร็จ

คำถามท้ายบท

1. คำว่า ‘ความมั่นคงปลอดภัย’ หมายถึงอะไร?
2. ‘การรักษาความมั่นคงปลอดภัยสาธารณะ’ และ ‘การรักษาความมั่นคงปลอดภัยภาคเอกชน’ มีความแตกต่างกันอย่างไร?
3. จงอธิบายความแตกต่างระหว่างบทบาทในการปกป้อง การป้องกัน และการตรวจจับของเจ้าหน้าที่รักษาความมั่นคงปลอดภัย?
4. จงอธิบายหน้าที่ความรับผิดชอบของการรักษาความมั่นคงปลอดภัยเอกชน?
5. จากบทเรียน จงยกตัวอย่างการรักษาความมั่นคงปลอดภัยที่ดี?

เอกสารอ้างอิง

- Debusmann Jr., B. (2022, March 9). *Private military firms see demand in Ukraine war*. Retrieved 3 15, 2023, from BBC News: <https://www.bbc.com/news/world-us-canada-60669763>
- Fischer, R., Halibozek, E., & Walters, D. (2018). *Introduction to Security* (10th ed.). Cambridge, MA: Butterworth-Heinemann.
- Kakalik, J. S., & Wildhorn, S. (1971). *Private Police in the United States: Findings and Recommendations (RAND Report R-869-DOJ)*. Santa Monica, CA: The RAND Corporation.
- Lee, S. (. (2021). Security: Private. In L. R. Shapiro, & M.-H. Maras (Eds.), *Encyclopedia of Security and Emergency Management* (pp. 874–880). Springer, Cham. doi:10.1007/978-3-319-70488-3_242
- National Advisory Committee on Criminal Justice Standards and Goals. (1976). *Private Security: Report of the Task Force on Private Security*. Washington, D. C.: Department of Justice, Law Enforcement Assistance Administration.
- Vellani, K. (2021). *Strategic Security Management: A Risk Assessment Guide for Decision Makers* (2nd ed.). Boca Raton: FL: CRC Press.